

שבת פו. (המשנה) עד פו: (ש 15 מהסוף)

ביאורי מושגים

שכבת זרע - אדם הנוגע בשכ"ז כעדשה הוא ראשון לטומאה, אדם שיצאה שכבת זרע כל שהיא מגופו או נכנסה אליו - הוא אב הטומאה. כאשר גבר פולט שכבת זרע הוא טמא תמיד כיוון שהיא תמיד טריה. אישה הפולטת שכבת זרע טמאה רק כשהשכ"ז טריה. התנאים נחלקו מהו 'זמן התפוגה' של שכ"ז - אחרי כמה זמן במעי האישה, שכ"ז נחשבת סרוחה ואינה מטמאת.

היום השלישי למילה - רש"י: היום הראשון והשני הינם ימים קשים יותר מהיום השלישי. **ר"ז בדעת הרמב"ם**: היום השלישי הוא היום הקשה ביותר - לכן חיכו בני יעקב ליום השלישי. הרפואה היום סבורה כדעת רש"י.

משנה

אישה הפולטת שכ"ז ביום השלישי טמאה - שנאמר 'היו נכונים ליום השלישי'.

רוחצים את אבר המילה ביום השלישי שחל להיות בשבת - שנאמר 'ויהיה ביום השלישי'.

קושרים לשון זהורית בראש שעיר המשתלח - שנאמר 'אם יהיו חטאיכם כשנים שלג ילבינו'.

סיכה הרי היא כשתיה - שנאמר 'ותבוא כמים בקרבן וכשמן בעצמותיו'.

היתר רחיצת מילה: הוא כשיטת ר' אלעזר בן עזריה.
דין פולטת שכבת זרע: אם גורסים שהיא טמאה - הוא כשיטת חכמים והמשנה מורכבת מדעות שונות. אם גורסים שהיא טהורה - כל המשנה היא כשיטת ר' אלעזר בן עזריה.

שכבת זרע שהיתה במעי אישה ויצאה

דעות התולות את הדין בימים בלי קשר לזמן שחלף:

ר' אלעזר בן עזריה: ביומיים הראשונים - טמאה, ביום השלישי - טהורה.

ר' ישמעאל: שלושה הימים הראשונים - טמאה, ביום הרביעי - טהורה.

הדעות התולות את הדין בזמן שחלף בלי קשר לימים:

ר' עקיבא: עד 60 שעות זמניות אחרי - טמאה, מעל 60 שעות - טהורה.

חכמים: עד 72 שעות זמניות אחרי - טמאה, מעל 72 שעות - טהורה.

שכ"ז שנמצאת בחוץ: טמאה גם כשהיא מסריחה.

שכבת זרע שהיתה במעי אישה נוכרית או במעי בהמה: ספק האם הם מסריחות ספק זה יכול להיות מציאותי - וכך נראה בבהמה. יכול להיות הלכתי מעמדי (האם דין שכ"ז המסריחה נובע ממעמד הלכתי של השכ"ז במעי האישה).

טעמים של החכמים:

ר' אלעזר בן עזריה: התורה ניתנה **יומיים** אחרי הציווי לפרוש מהאישה.

ר' ישמעאל: סבר שהתורה ניתנה **שלושה ימים** אחרי הציווי לפרוש מהאישה.

ר' עקיבא: אמנם התורה ניתנה **שלושה ימים** אחרי הציווי. אבל הציווי היה **בבוקר**, והטבילה היתה בסוף היום השלישי לציווי. כך **שעברו 60 שעות זמניות מהציווי עד הטבילה**.

הערות:

- מי שטבל בסוף הפרשה (ליל שבת) **היה טבול יום עדיין בזמן קבלת התורה**, (שבת בבוקר) ואכן **ראויה היתה התורה לינתן אף לטבולי יום** אלא שההשגחה העליונה סידרה שאף אחד לא יהיה במצב כזה.
- מבחינת הטהרה **יכלה היתה התורה לינתן כבר בליל שבת** אלא שה' **רצה שמתן תורה יהיה אירוע גלוי ולא נסתר** - 'לא בסתר דיברתי'.